

Det Tredje:

GUSTAFS Skål!

Den bästa Kung som Norden äger;

Han ej tål,

Att Wigtstålen ojämt väger :/:

God och glad

Han illskans röst föraktar,

Samt afväktar;

Och betraktar

Därskap i sin grad. :/:

En sådan Kung

Is wärd' at styras Swerges Öden:

Rast och Ung,

Ej rädlös uti nöden :/:

Wesla Allt

Har aldrig lärdt at at swika,

Aldrig twifla;

Men at fika

Till at göra rätt.

Artillerie Wisa.

Jag och du,

Igenom blinda nit förströddes;

Si dock nu,

Att detta snart föröddes:

211.

(G. S. 1779)

Swåden,

Sjungne

Wid olika Tillfällen.

Den Första:

Swerje Sjung, Dit nit kan ic.

Den Andra:

Wald och Wald, Och alt hwad ic.

Det Tredje:

GUSTAFS Skål, Den bästa
Kung, som ic.

Gör det Fjerde, en Artillerie Wisa.

Jag och du, Igenom blinda ic.

Alle sjungas under en och samma egna be-
hageliga Melodie.

•••••

Norrlöping,

Tryckt hos Joh. Benj. Blume, 1775.

Det Första:

Swerige Sjung!

Ditt nit kan illskan aldrig swärta:

Gläd din Kung

Med Tro och Enigt Hjerta ::

Opna det,

Låt Wördnads-lågor brinna!

Sjung Herdinna

Och besinna

Dygdens Majestät ::

I Hans Bröst

Et Stort och Ädelt Hjerta andas:

Frihets Röst

Med våra röster blandas ::

Wigt och Skäl

Man i besluten finner,

Hjertat brinner,

Blodet rinner,

Blott för Sweriges Wäl ::

Armod går,

För GUSTAFS Thron sänkta lastar

Hjelpen får,

En Kung til Räddning hastar ::

Ufelhet

Ufelhet,

Betryckt af dödsens pilar,

Motgångs-ilar,

Ver och hwilar

Wid Hans Majestät. ::

Sådan Kung,

Är wärdig Swerges Krons bära,

Hon är tung;

Men bördan är Hans ära ::

Stig då fram!

Ditt dyra Wärf fullborda,

Herrens Smorda,

Dig omgjorda,

Du af Vasa Stam. ::

Enighet,

Du Dygd, som rätta Swänksa yrta,

Man ju wet,

Du ger vår Frihet styrka ::

Men när wäld,

Förtrampar Dig och Lagen,

Då är dagen Dig betagen,

Och vår Frihet såld. ::

Manna-mod,

Du rätta Swänksa klara låga,

Lif och Blod

För Kung och Frihet wäga ::

Hålt

Hållt ihop
Att mott Tyraner kämpa,
Til at dämpa;
Dock med lampa,
Dessa Dårars rop. :/:

Än en gång
Vår Sol på Middags-högden brinner,
Och vårt tvång
Ur illskans flor försvinner :/:
Då vi få
Af Lagen oförstörda
GUSTAF värda,
Frihet skörda,
Och i lugn bestå.

Det Andra:

Wäld och Wäld',
Och allt hvad samjans bild förtrostat,
Är nu fäld:
Vår GUSTAF of förtrostat :/:
Han drog Svärd
Mot lasters, ras och yra
Til at styra
Alla Gyra,
Det en del war wärd. :/:

Lugn

Lugn och frid
Vår Stere Kung Sitt Land förskaffat,
Och i tid
Han illskans ofog straffat :/:
Han med skäl
Aristocraters wälde
Nederfälde
När det gälde
Hela Nordens wäl. :/:

Lyckligt Land,
Där samjan bor och Folket lyder;
Där dess Kung
Sin Thron med Wisshet pryder
Och som Far
I Kärlet alla möter,
Lagen sköter,
Sjelfswäld sköter,
Sådan Kung är rar. :/:

Han är wärd
Hwad werlden nå'n sin kan förära,
Mycket mer
Än en odödlig Ära :/:
Dasen wann,
Som aldrig skydde faran,
Guld bawara'n
Och förswara'n
Lefwe! Lefwe Han. :/:

Det